

Arrest

nr. 221 731 van 24 mei 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat BASHIZI BISHAKO
Louizalaan 441/13
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malagassische nationaliteit te zijn, op 18 februari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 februari 2019 houdende bevel tot terugdrijving (bijlage 11), aan de verzoekende partij op 3 februari 2019 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat BASHIZI BISHAKO, tevens aanwezig in het publiek, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Malagassische nationaliteit te zijn, is op 1 maart 2014 gehuwd met dhr. W.P. van Belgische nationaliteit te Antananarivo (Madagaskar).

Op 6 juni 2014 dient verzoekster bij de Belgische ambassade te Nairobi (Kenia) een visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot, W.P. Op 11 september 2014 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag.

Op 29 oktober 2014 dient verzoekster bij de Belgische ambassade te Nairobi (Kenia) een tweede visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot, W.P. Op 17 maart 2015 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag.

Op 6 mei 2016 dient verzoekster bij de Belgische ambassade te Nairobi (Kenia) een derde visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot, W.P. Op 14 oktober 2016 wordt de visumaanvraag goedgekeurd.

Op 20 december 2016 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 8 december 2021, in functie van de gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot.

Verzoekster verklaart op 26 juni 2017, samen met haar echtgenoot en dochter, te zijn vertrokken naar Madagaskar voor langere duur. Verzoekster verklaart tevens hiervan melding te hebben gemaakt aan de stad Namen. Bij schrijven van 18 maart 2019 maakt verzoekster aan de Raad een bijlage 18 over op datum van 14 juni 2017 haar afgeleverd door de stad Namen waaruit blijkt dat zij melding heeft gemaakt van het gegeven dat zij vanaf 27 juni 2017 tijdelijk afwezig zal zijn in het Rijk.

De verblijfskaart van verzoekster wordt op 9 mei 2018 gesupprimeerd.

Op 3 februari 2019 heeft verzoekster zich aangeboden aan de grensdoorlaatpost te Zaventem komende van een vlucht uit Ethiopië. Ze was in het bezit van haar paspoort, geldig tot 15 januari 2024 en van een F-kaart, geldig tot 8 december 2021. Ze verklaarde op weg te zijn naar Ciney om haar stiefdochter te bezoeken. Ze verklaarde niet op de hoogte te zijn dat haar F-kaart was gesupprimeerd.

Op 3 februari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

TERUGDRIJVING

Op 3/2/2019 om 10 45 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT werd door ondergetekende, D.A. (...) inspecteur

de heer / mevrouw :

naam B. (...) voornaam M. M. D. (...)

geboren op (...).1988 te H. V. N. B. (...) geslacht (m/v) Vrouwelijk die de volgende nationaliteit heeft Madagaskar wonende te [...]

houder van het document paspoort nummer (...)

afgegeven te op : 16/1/2019

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Addis Ababa Bole met Ethiopian Airlines (...) op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

■ (C) *Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)*

Reden van de beslissing: betrokkene haar Belgische verblijfskaart F, nr.B279315641.

werd gesupprimeerd op 09.05.2018.

(...)”

Bij arrest nr. 216 986 van 15 februari 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Op 20 februari 2019 is verzoekster zonder verzet vertrokken naar Ethiopië.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 6 maart 2019 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 14 maart 2019.

Er werd geen nota, maar wel een administratief dossier ingediend.

2.2. Verzoekster heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van haar wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoekster bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de raadvrouw van verzoekster dat de bestreden beslissing steunt op een foutieve analyse. Zij verduidelijkt dat het gegeven dat een verblijfskaart is komen te vervallen niet hetzelfde betekent als dat het verblijfsrecht is komen te vervallen. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de verblijfskaart, wat het *instrumentum* is en het onderliggende verblijfsrecht. De raadvrouw van verzoekster werpt op dat dit gevolgen zal hebben op haar recht op verblijf en zij een nieuwe aanvraag zal moeten indienen.

Volledigheidshalve worden de feitelijkheden van deze zaak nog eens geschetst.

Verzoekster betoogt dat ze op 26 juni 2017 met haar echtgenoot en dochter vertrokken is naar Madagaskar voor een lang verblijf. Ze zou de gemeente op de hoogte hebben gebracht van haar vertrek. Ze zou in Parijs hebben verbleven van 22 maart 2018 tot 2 april 2018. Verzoekster was in het bezit van een F-kaart met toepassing van artikel 40*ter iuncto* artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet.

Met een brief van 18 maart 2019 gericht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen legt verzoekster de "bijlage 18" voor, namelijk een verklaring van vertrek afgeleverd op grond van artikel 39, § 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenbesluit) waaruit blijkt dat zij op 14 juni 2017 bij de stad Namen is gaan melden dat zij tijdelijk uit het Rijk afwezig zou zijn vanaf 27 juni 2017. In dit stuk wordt vermeld dat verzoekster ervan op de hoogte is gebracht dat zij over een recht op terugkeer beschikt gedurende een jaar of eventueel gedurende meer dan één jaar onder de voorwaarden bepaald bij artikel 39, § 3 van het vreemdelingenbesluit.

Verzoekster legde in de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen bijlage 18 voor en dit stuk bevindt zich evenmin in het administratief dossier. In het administratief dossier bevinden zich enkel e-mails van 5 januari 2017 waarin verzoeksters Belgische echtgenoot aan de Dienst Vreemdelingenzaken vraagt welke formaliteiten verzoekster moet vervullen bij een reis naar Madagaskar met het oog op een latere terugkeer naar België.

Verzoekster legt nu haar "bijlage 18" wel voor, waaruit blijkt dat zij inderdaad de nodige stappen heeft ondernomen om haar afwezigheid uit het Rijk te melden en haar recht op terugkeer veilig te stellen. Desondanks werd de verblijfskaart van verzoekster op 9 mei 2018 gesupprimeerd, wat leidde tot de bestreden beslissing tot terugdrijving toen verzoekster zich op de luchthaven van Zaventem aanbood op 3 februari 2019.

Bij het nemen van de bestreden beslissing werd bijgevolg gesteund op een correcte feitenvinding in die zin dat verzoeksters verblijfskaart gesupprimeerd was. Uit de bijlage 18 die verzoekster nu voor het eerst bijbrengt, blijkt inderdaad dat niet uit te sluiten is dat er mogelijk sprake zou kunnen zijn van een foutieve analyse, maar dan in hoofde van de gemeentelijke overheden die op 9 mei 2018 de verblijfskaart van verzoekster gesupprimeerd hebben nadat verzoekster uit het Rijk vertrokken is op 26 juni 2017 en van dit vertrek nochtans officieel melding is gaan maken bij de gemeente op 14 juni 2017.

Deze feiten hebben plaatsgevonden in mei 2018 en brengen niet mee dat huidige - uitgevoerde - bestreden beslissing als nog steeds bestaand dient te worden beschouwd. De bestreden beslissing werd uitgevoerd op 20 februari 2019. De elementen die verzoekster aanvoert, doen hieraan geen afbreuk en vermogen niet haar belang aan te tonen bij huidig beroep.

De Raad wijst erop dat verzoekster via haar raadsman een aanvraag tot herinschrijving kan indienen in toepassing van artikel 19, § 2 van de vreemdelingenwet, indien zij meent dat er naar aanleiding van de supprimeering van haar verblijfskaart in mei 2018 onregelmatigheden zouden zijn gebeurd.

De bestreden beslissing is uitgevoerd, het beroep is zonder voorwerp.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET